

27 Ιανουαρίου, 1987

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΠΡ., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΛΩΡΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ(σται)

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

1. ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΕΚΛΟΓΩΝ,
2. ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.
(Εκλογική αίτηση Αρ. 3/86).

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΑ,

Αιτητής,

v.

1. ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΕΚΛΟΓΩΝ,
2. ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΓΛΑΝΤΖΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.
(Εκλογική Αίτηση Αρ. 4/86).

Συνταγματικό Δίκαιο — Ισότητα — Σύνταγμα, Άρθρο 28 — Πεδίο εφαρμογής — Κατά πόσο το άρθρο 16(2)(β) του Περί Δήμων Νόμου 111/85 όπως τροποποιήθηκε παραβιάζει το Άρθρο 28 — Αρνητική η απάντηση στο πιο πάνω ερώτημα.

Συνταγματικό Δίκαιο — Δικαίωμα ασκήσεως επαγγέλματος — Σύνταγμα, Άρθρο 25 — Προστατεύει από άμεση και όχι έμμεση επέμβαση — Άρθρο 16(2)(β) του Περί Δήμων Νόμου όπως τροποποιήθηκε — Συνεπάγεται έμμεση επέμβαση στο πιο πάνω δικαίωμα και κατά συνέπεια δεν αντιβαίνει προς το Άρθρο 25. 5

Συνταγματικό Δίκαιο — Διεθνές σύμφωνο — Άρθρο 169.3 του Συντάγματος — Πεδίο εφαρμογής. 10

Το Διεθνές Σύμφωνο Περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, κυρωθέν με τον Νόμο 14/69 — Άρθρο 25 — Κατά πόσο

* An English translation appears at pp. 277-296 post.

το άρθρο 16(2)(β) του Περί Δήμων Νόμου 111/85 όπως τροποποιήθηκε παραθιάζει το εν λόγω άρθρο 25 — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα.

5 Η Περί Διακρίσεως (Απασχόλησις και Επάγγελμα) Σύμβασις 111/1958, κυρωθείσα με τὸν νόμο 3/68 — Κατὰ πόσο το άρθρο 16(2)(β) του Περί Δήμων Νόμου 111/85 όπως τροποποιήθηκε αντιβαίνει προς τις διατάξεις της συμβάσεως — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα.

10 Δήμοι — Άρθρο 16(2)(β) του Περί Δήμων Νόμου 111/85 όπως τροποποιήθηκε — Δεν αντιβαίνει προς τα άρθρα 25 και 28 του Συντάγματος ούτε και προς το Άρθρο 25 του Διεθνούς Συμφώνου Περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών και ούτε προς τις διατάξεις της Περί Διακρίσεως (Απασχόλησις και Επάγγελμα) Συμβάσεως 111/1958.

15 Οι αιτούντες ήσαν υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι στις δημοτικές εκλογές, που έγιναν την 25.5.86. Ο αιτών στην αίτηση 3/86 ήταν κατά τον κρίσιμο χρόνο υπάλληλος του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και εξελέγη δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Λευκωσίας. Ο αιτών στην αίτηση 4/86 ήταν κατά τον κρίσιμο χρόνο δημόσιος υπάλληλος και εξελέγη δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Αγλαντζιάς.

20 Στους αιτούντες δεν επιτράπηκε να αναλάβουν το αξίωμα του δημοτικού συμβούλου κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 16(2)(β) του Περί Δήμων Νόμου 111/85 όπως τροποποιήθηκε, ιδίως από το άρθρο 6 του Περί Δήμων (Τροποποιητικού) Νόμου 25/86.

25 Οι διατάξεις του άρθρου 16(2)(β) δεν παρεμπόδιζαν την υποψηφιότητα των αιτούντων στις εκλογές για εκλογή δημοτικών συμβούλων, αλλά παρεμπόδιζαν την υπ' αυτών ανάληψη του αξιώματος του δημοτικού συμβούλου, στο οποίο είχαν εκλεγεί, γιατί και οι δυο έπαιρναν μισθούς εν σχέσει με τις πιο πάνω θέσεις τους.

30 Ο συνήγορος των αιτούντων υπέβαλε προς υποστήριξη της υποθέσεως των τρεις εισηγήσεις.

Η πρώτη εισήγηση ήταν ότι οι σχετικές διατάξεις του άρθρου 16(2)(β) του Νόμου προσβάλλουν την αρχή της ισότητας, που κατοχυρώνεται από το άρθρο 28 του Συντάγματος.

35 Η δεύτερη εισήγηση ήταν ότι οι διατάξεις αυτές αντιβαίνουν προς το Άρθρο 25 του Συντάγματος καθ' όσον οι αιτούντες αναγκάζονται να εγκαταλείψουν το επάγγελμά των, αν επιθυμούν να αναλάβουν το αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου.

40 Η τρίτη εισήγηση ήταν ότι οι πιο πάνω διατάξεις του νόμου αντιβαίνουν προς το Άρθρο 25 του Διεθνούς Συμφώνου Περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, που κυρώθηκε με τον Νόμο 14/69 και προς την Περί Διακρίσεως (Απασχόλησις και Επάγγελ-

μα) Σύμβαση 111/1958, που κυρώθηκε με τον Νόμο 3/68. Στα πλαίσια της εισηγήσεώς των αυτής ο συνήγορος των αιτούντων υποστήριξε πως τόσο το πιο πάνω διεθνές σύμφωνο όσο και η πιο πάνω συνθήκη περιεβλήθησαν δυνάμει του Άρθρου 169.3 του Συντάγματος με αυξημένη ισχύ.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις αιτήσεις, αποφάνθηκε:

(I) *Σχετικά με την πρώτη εισήγηση: (Α) Από τον Πρόεδρο κ. Τριανταφυλλίδη, συμφωνούντων των Δικαστών κ.κ. Μαλαχτού και Λώρη: Εν όψει της νομολογίας το συμπέρασμα είναι πως οι υπό κρίση νομοθετικές διατάξεις δεν καταλήγουν σε άνιση μεταχείριση κατά παράβαση του Άρθρου 28, γιατί προβαίνουν σε ταξινόμηση και διαφοροποίηση, που ήταν ευλόγως δυνατή για την νομοθετική εξουσία εν όψει της φύσεως των θέσεων, που κατείχαν οι αιτούντες και της φύσεως του αξιώματος του Δημοτικού Συμβούλου.*

10

15

(B) *Από τον Δικαστή κ. Στυλιανίδη:*

(1) *Το Άρθρο 28 δεν απογορεύει διακρίσεις, οι οποίες βασίζονται σε αντικειμενική εκτίμηση ουσιαστικά διαφόρων πραγμάτων και που βασίζονται στο δημόσιο συμφέρον και φέρουν ισοζύγιο μεταξύ γενικού συμφέροντος της Πολιτείας και των δικαιωμάτων και ελευθεριών του πολίτη. Η αρχή της ισότητας παραβιάζεται μόνον εάν η διάκριση δεν έχει αντικειμενική και εύλογη δικαιολογία.*

20

(2) *Η αρχή της ισότητας στη διεξαγωγή της εκλογής δεν επηρεάζεται από την προσβαλλόμενη νομοθεσία. Το Άρθρο 16(2)(β) απαγορεύει την άσκηση των καθηκόντων δημοτικού συμβούλου εάν αυτός που έχει εκλεγεί συνεχίζει να είναι έμμισθος δημόσιος υπάλληλος, ή υπάλληλος οργανισμού δημοσίου δικαίου.*

25

(3) *Έχοντας υπόψη τα καθήκοντα και τις ευθύνες των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων των οργανισμών δημοσίου δικαίου και την εξουσία, τα καθήκοντα και ευθύνες του δημοτικού συμβούλου, το συμπέρασμα είναι ότι η διαφοροποίηση που προβλέπει το Άρθρο 16(2)(β) δεν αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας γιατί είναι αντικειμενικά εύλογα δικαιολογημένα.*

30

(Γ) *Από τον Δικαστή κ. Πική:*

(1) *Το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας κάμνει διαχωρισμό μεταξύ της Πολιτικής Εξουσίας και της Διοικήσεως. Ο διαχωρισμός αυτός απαντάται θεσμικά σε όλα τα επίπεδα διακυβερνήσεως της χώρας. Πολιτικό είναι κάθε αξίωμα που συνεπάγεται πρωτογενώς την άσκηση κρατικής εξουσίας. Οι αρμοδιότητες των Δήμων, οργάνων τοπικής αυτοδιοικήσεως, συνεπάγονται την άσκηση εκτελεστικής εξουσίας (βλέπε Μέρος VII - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΗΜΩΝ), καθώς*

35

40

επίσης και νομοθετικής εξουσίας με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου (άρθρο 87 του Νόμου 111/85).

5 (2) Η αυξομειώση δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων οργανισμών δημοσίου δικαίου στο άρθρο 16(2)(β) συνάδει με τις πρόνοιες του άρθρου 122 του Συντάγματος. Επομένως η διάκριση που κάνει το άρθρο 16(2)(β) μεταξύ υπαλλήλων του δημοσίου αφενός, και άλλων κατηγοριών υπαλλήλων αφετέρου, για τους σκοπούς ασκήσεως Πολιτικής Εξουσίας, συνάδει με το πνεύμα και τη δομή του Κυπριακού Συντάγματος.

10 (3) Το άρθρο 28 καθιερώνει την έννοια της Αριστοτελικής ισότητας που συναρτά την ισότητα με την ουσιαστική ομοιογένεια μεταξύ πραγμάτων και καταστάσεων σε αντίθεση με τη φαινομενική ή αριθμητική εξίσωσή τους. Η διακριτική ευχέρεια του νομοθέτη είναι πολύ πλατειά. Η διάκριση η οποία γίνεται με το άρθρο 16(2)(β) όχι μόνο δεν
15 προσβάλλει τις αρχές της ισότητας που καταχυρώνεται από το άρθρο 28, αλλά συνάδει και με το πνεύμα του Συντάγματος που υιοθετεί το διαχωρισμό της πολιτικής εξουσίας από τη Διοίκηση, δευτερογενή φορέα της ασκήσεως εκτελεστικής εξουσίας.

(Δ) Από τον Δικαστή κ. Κούρρη: Οι πρόνοιες του άρθρου 16(2)(β) δεν παραβιάζουν το Άρθρο 28 για τους λόγους, που αναφέρονται στις άλλες αποφάσεις, που εκδόθηκαν στην υπόθεση αυτή. Αρκεί να
20 λεχθεί ότι τα μέλη των Δημοτικών Επιτροπών συμμετέχουν στην πολιτική και ασκούν πολιτική εξουσία και τα καθήκοντά τους ως δημοσίων υπαλλήλων δυνατόν να συγκρούονται με τα καθήκοντα του μέλους Δημοτικών Επιτροπών, πράγμα που αντιβαίνει στην αρχή της χρηστής διοικήσεως.
25

(II) Σχετικά με τη δεύτερη εισήγηση: (Α) Από τον Πρόεδρο κ. Τριανταφυλλίδη, συμφωνούντων των Δικαστών κ.κ. Μαλαχτού και Λώρη: Το Άρθρο 25 του Συντάγματος δεν παραβιάζεται, γιατί, αν οι ενδιαφερόμενοι αποφασίσουν να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους και να αναλάβουν το αξίωμα δημοτικού συμβούλου, τούτο συνεπάγεται έμμεση, αλλ' όχι άμεση, επέμβαση στο δικαίωμα, που προστατεύεται από το Άρθρο 25. Τέτοια έμμεση επέμβαση δεν αποκλείεται από το Άρθρο 25.
30

35 (Β) Από τον Δικαστή κ. Στυλιανίδη:

Το Άρθρο 25 του Συντάγματος προστατεύει από άμεση και όχι έμμεση επέμβαση στο δικαίωμα ασκήσεως οποιουδήποτε επαγγέλματος, απασχολήσεως, εμπορίου, ή επικερδούς εργασίας. Το δικαίωμα αυτό δεν καταπατείται άμεσα από την προσβαλλόμενη νομοθετική διάταξη.
40

(III) Σχετικά με την τρίτη εισήγηση: Α) Από τον Πρόεδρο κ. Τριαντα-

φυλλίδη, συμφωνούντος και του Δικαστού κ. Λώρη: Η υπό κρίση νομοθετική διάταξη δεν αποκλείεται είτε από το Άρθρο 25 του πιο πάνω διεθνούς συμφώνου είτε από τη Σύμβαση 111/58. Επομένως δεν είναι ανάγκη για το Δικαστήριο να αποφανθή πάνω στο θέμα κατά πόσο το πιο πάνω διεθνές σύμφωνο και η πιο πάνω σύμβαση είναι αυτοεκτελεστά διεθνή σύμφωνα, που, λόγω της κυρώσεως των, έχουν γίνει τμήμα του δικαίου μας με ηυξημένη ισχύ έναντι σε νομοθετικές διατάξεις, όπως αυτές του Νόμου 111/85. 5

(Β) Από τον Δικαστή κ. Μαλαχτό:

(1) Το άρθρο 169.3 του Συντάγματος, λόγω της επιφυλάξεως του έχει περιορισμένη εφαρμογή. Εφαρμόζεται μόνο υπό τον όρον ότι οι συμβάσεις και συμφωνίες αυτές εφαρμόζονται αντιστοίχως και υπό του άλλου συμβαλλόμενου μέρους. Αυτός ο άλλος συμβαλλόμενος αναφέρεται ως «αντισυμβαλλόμενος» εις το ελληνικό κείμενο του Συντάγματος. 10 15

(2) Στην περίπτωση του Διεθνούς Συμφώνου των Ηνωμένων Εθνών δεν υπάρχει «αντισυμβαλλόμενος». Το Άρθρο 169.3 του Συντάγματος δεν εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση. Το σύμφωνο δεν είναι αυτοεκτελεστό.

(3) Ακόμα κι' αν δεχθούμε ότι το Άρθρο 25 του Συμφώνου έχει αυξημένη ισχύ έναντι του εσωτερικού μας δικαίου, η υπό κρίση διάταξη δεν παραβιάζει το εν λόγω Άρθρο, διότι δεν συνεπάγεται παρολόγους περιορισμούς. 20

(Γ) Από τον Δικαστή κ. Στυλιανίδη:

(1) Δεν μπορεί να γίνει επίκληση του όρου της αμοιβαιότητας λόγω της φύσεως και των προνοιών του Συμφώνου. Είναι διεθνής σύμβαση. Η φύση, ο σκοπός και η λειτουργία του στις διεθνείς σχέσεις και στην εσωτερική νομική τάξη αποκλείουν τον όρον της αμοιβαιότητας. Ο σκοπός του Συμφώνου δεν είναι να δημιουργήσει υποκειμενικά ή αμοιβαία δικαιώματα για τα Κράτη Μέλη, αλλά σκοπός του είναι η προώθηση αξιών και η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Περαιτέρω το Σύμφωνο προνοεί για μηχανισμό ελέγχου. 25 30

(2) Το Σύμφωνο είναι αυτοεκτελεστό γιατί οι πρόνοιες του δεν είναι ευσεβείς διακηρύξεις, αλλά μπορούν να εφαρμοστούν από τα όργανα της Πολιτείας και από τα Δικαστήρια. Δημιουργούν δικαιώματα για τον πολίτη και διέπουν και επηρεάζουν άμεσα τις σχέσεις μεταξύ των ατόμων, των ατόμων και του Κράτους, ή των δημοσίων αρχών. Οι πρόνοιες του Συμφώνου δημιουργούν δικάσιμα δικαιώματα και συμφέροντα. 35

(3) Το δικαίωμα «του εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι» που αναφέρονται στο Άρθρο 25(β) του Συμφώνου δεν παραβιάζονται από την προσα- 40

5 θαλλόμενη νομοθετική διάταξη. Το δικαίωμα της αναλήψεως και ασκήσεως των καθηκόντων του λειτουργήματος του δημοτικού συμβούλου επηρεάζεται, αλλά υπό τας συνθήκας ευρίσκω ότι ο περιορισμός στο δικαίωμα αυτό που προβλέπεται στο Άρθρο 16(2)(β) δεν είναι υπέρμετρος.

(Δ) Από τον Δικαστή κ. Πική:

10 Οι επιπτώσεις στο εσωτερικό δίκαιο από την κύρωση των πιο πάνω διεθνών Συμφώνων δεν έχουν συζητηθεί διεξοδικά ώστε το Δικαστήριο να είναι σε θέση να εκφέρει συμπερασματική άποψη σχετική με το βαθμό και έκταση της εφαρμογής τους. Ούτε εξετάστηκε το περιεχόμενο συγκεκριμένων προνοιών των Συμφώνων ώστε να αποφασιστεί κατά πόσο έχουν εκτελεστό χαρακτήρα για τους σκοπούς του εσωτερικού δικαίου. Το μόνο άρθρο στο οποίο έγινε αναφορά είναι το 15 άρθρο 25 που απαγορεύει την παρεμβολή «υπέρμετρων» περιορισμών στο δικαίωμα του εκλέγεσθαι σε αξίωμα που συνεπάγεται τη διαχείριση δημοσίων υποθέσεων. Για το θέμα αυτό είναι αρκετή η παρατήρηση ότι απαγόρευση του άρθρου 16(2)(β) του Νόμου 111/85 δεν αποτελεί υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος εκλογής σε δημόσιο αξίωμα.

20 (Ε) Από τον Δικαστή κ. Κούρρη:

Πρέπει να σημειωθεί, χωρίς να εκφράζεται και οριστική γνώμη γιατί δεν υπήρξε η ευκαιρία να ακουστεί ολοκληρωμένη επιχειρηματολογία στο σημείο αυτό, ότι οι Νόμοι 14/69 και 3/68 με κανένα τρόπο δεν βοηθούν τους αιτητές.

25 *Οι αιτήσεις απορρίπτονται χωρίς οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.*

Εκλογικές Αιτήσεις.

30 Εκλογικές Αιτήσεις εναντίον της απόφασης των καθ' ων οι αιτήσεις με την οποίαν δεν επιτράπηκε στους αιτητές ν' αναλάβουν καθήκοντα Δημοτικού Συμβούλου βάσει των προνοιών του Άρθρου 16(1)(β) του Περί Δήμων Νόμου του 1985 (Νόμος 111/85).,

Ε. Ευσταθίου με Μ. Τσαγγαρίδη, για τους αιτητές.

35 *Γ. Φράγκου (κα), για τον καθ' ου οι Αιτήσεις Αρ. 1 και στις δυο Αιτήσεις.*

Κ. Μιχαηλίδης, για τον καθ' ου η Αίτηση Αρ. 2 στην Αίτηση 3/86.

Μ. Παπαπέτρου, για τον καθ' ου η Αίτηση Αρ. 2 στην Αίτηση 4/86.

Cur. adv. vult.

Ανεγνώσθησαν οι ακόλουθες αποφάσεις:

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΠΡ.: Οι δυο αυτές εκλογικές αιτήσεις εκδικάστηκαν μαζί λόγω της ουσιαστικής συνάφειας τους και γι' αυτό εκδίδεται η παρούσα απόφαση για αμφότερες. 5

Οι αιτητές ήταν υποψήφιοι για το αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου στις Δημοτικές Εκλογές, που έγιναν στις 25 Μαΐου 1986. 10

Ο αιτητής στην αίτηση 3/86 ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο υπάλληλος του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και εξελέγη Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Λευκωσίας.

Ο αιτητής στην αίτηση 4/86 ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο δημόσιος υπάλληλος και εξελέγη Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Αγλαντζιάς. 15

Στους αιτητές δεν επιτράπηκε να αναλάβουν το αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου ένεκα των προνοιών του άρθρου 16(2)(β) του περί Δήμων Νόμου του 1985 (Νόμος 111/85), όπως τροποποιήθηκε κυρίως από το άρθρο 6 του περί Δήμων (Τροποποιητικού) (Αρ. 3) Νόμου του 1986 (Νόμος 25/86). 20

Οι νομοθετικές αυτές πρόνοιες δεν εμπόδιζαν τους αιτητές από του να είναι υποψήφιοι για εκλογή στο αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου αλλά τους εμπόδιζαν από του να αναλάβουν το αξίωμα τούτο στο οποίο είχαν εκλεγεί εφόσον και οι δυο πληρώνονται μισθό εν σχέσει με τις προαναφερθείσες εργασίες τους. 25

Οι συνήγοροι των αιτητών ισχυρίστηκαν ότι οι εν λόγω νομοθετικές διατάξεις συνεπάγονται δυσμενή διάκριση εις βάρος των αιτητών κατά παράβαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος και αναφέρθηκαν, σχετικά, στις υποθέσεις *Μικρομμάτης εναντίον Δημοκρατίας*, 2 Α.Α.Σ.Δ. 125, 131 και *Δημοκρατία εναντίον Αρακιάν*, (1972) 3 Α.Α.Δ. 294, 298-301. 30

Οι συνήγοροι των αιτητών υπέβαλαν, επίσης, ότι, με την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας, παραβιάζεται το Άρθρο 25 του Συντάγματος, επειδή οι αιτητές εξαναγκάζονται 35

να παραιτηθούν από τις εργασίες τους για να αναλάβουν το αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου και, επίσης, ότι παραβιάζεται το Άρθρο 25 του Διεθνούς Συμφώνου για Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα του 1966, το οποίο ισχύει από τις 31 Μαρτίου 1976 και το οποίο κυρώθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία με τον περί Διεθνών Συμφώνων (Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα και Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα) (Κυρωτικό) Νόμο του 1969 (Νόμος 14/69).

10 Περαιτέρω, οι συνήγοροι των αιτητών ισχυρίστηκαν ότι παραβιάζεται η περί Διακρίσεων Σύμβαση (Απασχόληση και Επάγγελμα) Αρ. 111/58, η οποία διασφαλίζει το δικαίωμα εργασίας και η οποία κυρώθηκε με τον περί Διακρίσεων Συμβάσεως (Απασχόληση και Επάγγελμα) (Αρ. 111/ 15 58) (Κυρωτικό) Νόμο του 1968 (Νόμος 3/68).

Οι συνήγοροι των αιτητών παραδέχτηκαν ότι, σύμφωνα με πάγιες αρχές του συνταγματικού δικαίου θα πρέπει να ικανοποιήσουν το Δικαστήριο πέραν λογικής αμφιβολίας ότι οι σχετικές νομοθετικές διατάξεις είναι αντισυνταγματικές και αναφέρθηκαν, σχετικά, πολύ ορθά, στις υποθέσεις Συμβούλιο Εγγραφής Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών εναντίον Κυριακίδη, (1966) 3 Α.Α.Δ. 640, 654, 655 και Χειμωνίδης εναντίον Μαγγλή, (1967) 1 Α.Α.Δ. 125, 156.

Ενόψει των ανωτέρω, Τσαγγαρίδης και άλλοι (Αρ.2) εναντίον Δημοκρατίας, (1975) 3 Α.Α.Δ. 290, Αναστασίου εναντίον Δημοκρατίας (1977) 3 Α.Α.Δ. 91, Δημοκρατία εναντίον Δημητριάδη, (1977) 3 Α.Α.Δ. 213, Ιωαννίδης-εναντίον Δημοκρατίας, (1979) 3 Α.Α.Δ. 295, Αντωνιάδης εναντίον Δημοκρατίας, (1979) 3 Α.Α.Δ. 641, Αγγελίδης εναντίον Δημοκρατίας, (1982) 3 Α.Α.Δ. 774, Χατζηιώαννου εναντίον Δημοκρατίας, (1983) 3 Α.Α.Δ. 1041 και Αποστολίδης εναντίον Δημοκρατίας, (1984) 3 Α.Α.Δ. 233, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι οι σχετικές νομοθετικές πρόνοιες δεν είναι αντισυνταγματικές ως συνεπαγόμενες άνιση μεταχείριση των αιτητών κατά παράβαση του Άρθρου 28, διότι, κατά την γνώμη μου, 35 προβαίνουν σε νομοθετικές διαφοροποιήσεις και ταξινομήσεις, που είναι εύλογες ενόψει της φύσεως των θέσεων, που κατέχουν οι αιτητές και της φύσεως του αξιώματος του Δημοτικού Συμβούλου.

Επιπλέον, το Άρθρο 25 του Συντάγματος δεν παραβιάζεται καθόσον οι εν λόγω νομοθετικές πρόνοιες δεν επεμβαίνουν ευθέως στο δικαίωμα που διαφυλάσσεται με το Άρθρο αυτό και αν οι αιτητές αποφασίσουν να παραιτηθούν από τις θέσεις τους για να αναλάβουν το αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου αυτό θα συνεπάγεται μόνο έμμεση επέμβαση στο εν λόγω δικαίωμά τους πράγμα το οποίο δεν αποκλείεται από το Άρθρο 25 (βλ., σχετικά, μεταξύ άλλων, τις υποθέσεις *Αστυνομία εναντίον Λιβέρα*, 3 Α.Α.Σ.Δ. 65, 67, *Ψαράς εναντίον Δημοκρατίας*, (1986) 3 Α.Α.Δ. 353, 364, *Αντωνιάδης*, ανωτέρω, 659, *Αποστόλου εναντίον Δημοκρατίας*, (1984) 3 Α.Α.Δ. 509, 524 και *Αμβροσία Όιλς εναντίον Δημοκρατίας*, (1984) 3 Α.Α.Δ. 943, 948).

Δεν είναι ανάγκη να αποφανθώ στην προκειμένη περίπτωση κατά πόσον είτε το Άρθρο 25 του προαναφερθέντος Διεθνούς Συμφώνου είτε οι σχετικές πρόνοιες της Σύμβασης Αρ. 111/58 είναι αφ' εαυτών εκτελεστές διεθνείς συμφωνίες, οι οποίες, λόγω της κυρώσεώς τους, κατέστησαν μέρος του Δικαίου της Κύπρου με αποτέλεσμα να υπερισχύουν του Νόμου 111/85, επειδή έχω την άποψη ότι οι σχετικές πρόνοιες του Νόμου 111/85 δεν αποκλείονται ούτε από το Άρθρο 25 του εν λόγω Διεθνούς Συμφώνου ούτε από τη Σύμβαση 111/58.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι αιτήσεις αποτυγχάνουν και πρέπει ως εκ τούτου να απορριφθούν και νομίζω ότι αν οι αιτητές δεν αναλάβουν το αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου σύμφωνα με το άρθρο 16(2) του Νόμου 111/85 τότε το θέμα θα πρέπει να ρυθμιστεί σύμφωνα με την παράγραφο (3) του εν λόγω άρθρου 16.

Ενόψει της φύσεως των θεμάτων, που έχουν εγερθεί στις υποθέσεις αυτές, έχω την άποψη ότι δεν πρέπει να εκδοθεί οποιαδήποτε διαταγή για τα έξοδά τους.

5 ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ. : Εις τας δυο αυτάς εκλογικάς αιτήσεις, αι οποίαι ηκούσθησαν μαζί λόγω του ότι παρουσιάζουν κοινά νομικά σημεία, οι αιτηταί προσβάλλουν τη συνταγματικότητα του άρθρου 16.2(β) του περί Δήμων Νόμου του 1985 (Νόμος 111/85), όπως ετροποποιήθη υπό του άρθρου 6 του Νόμου 25/86.

10 Τα γεγονότα εις αμφοτέρας τας αιτήσεις εκτίθενται επαρκώς εις την απόφασιν ήτις εδόθη υπό του Προέδρου του Δικαστηρίου τούτου και ούτω δεν θεωρώ αναγκαίο να τα επαναλάβω.

15 Ο δικηγόρος των αιτητών προς υποστήριξιν της υποθέσεως του έκαμε τας ακόλουθους τρεις εισηγήσεις. Η πρώτη του εισηγήση είναι ότι η σχετική πρόνοια του άρθρου 16.2(β) του Νόμου είναι αντισυνταγματική ως αντιβαίνουσα προς την αρχή της ισότητος η οποία διαφυλάττεται από το άρθρο 28 του Συντάγματος.

20 Η δεύτερη εισηγήση του δικηγόρου των αιτητών είναι ότι ο υπό κρίσιν Νόμος αντιβαίνει τις πρόνοιες του άρθρου 25 του Συντάγματος, καθ' ότι οι αιτηταί υποχρεούνται να εγκαταλείψουν την εργασίαν των, εάν επιθυμούν να αναλάβουν το αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου.

25 Πρέπει ευθέως να πω ότι αναφορικώς με τας δυο αυτάς εισηγήσεις του δικηγόρου των αιτητών, συμφωνώ με το δικαιολογητικό και τα συμπεράσματα του Εντίμου Προέδρου του Δικαστηρίου εις την απόφασιν, την οποίαν έχει ήδη δώσει και δεν υπάρχει τίποτε, που επιθυμώ να προσθέσω.

30 Η τρίτη εισηγήση του δικηγόρου των αιτητών είναι ότι το ως άνω άρθρο 16.2(β) του Νόμου αντίκειται εις τας προνοίας του άρθρου 25 του Διεθνούς Συμφώνου περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων, το οποίο έχει κυρωθεί διά του Νόμου 14/69 δυνάμει του οποίου, σύμφωνα πάντοτε με την

εισήγηση του, έχει ηυξημένη ισχύ εν Κύπρω λόγω των προνοιών του Άρθρου 169.3 του Συντάγματος.

Το άρθρο 169 του Συντάγματος, ως επίσης και το άρθρο 25 του Διεθνούς Συμφώνου περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων έχουν ως ακολούθως: 5

«Άρθρον 169. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 50 και της τρίτης παραγράφου του άρθρου 57 -

(1) Πάσα διεθνής συμφωνία μετ' άλλων κρατών ή οιουδήποτε διεθνούς οργανισμού αφορώσα εις εμπορικά θέματα, οικονομικήν συνεργασίαν, περιλαμβανομένων πληρωμών και πιστώσεων και *modus vivendi*, συνομολογούνται κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου. 10

(2) Η διάπραγματεύσεις πάσης ετέρας συνθήκης, συμβάσεως ή διεθνούς συμφωνίας ως και η υπογραφή αυτών γίνεται κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, δεν τίθενται όμως εν ισχύϊ και δεν δεσμεύουσι την Δημοκρατίαν, ειμή μόνον εφόσον κυρωθώσι διά νόμου ψηφιζομένου υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων, ότε και συνομολογούνται. 15
20

(3) Συνθήκαι, συμβάσεις και συμφωνία συνομολογούμεναι συμφώνως ταις ειρημέναις διατάξεσι του παρόντος άρθρου έχουσιν από της δημοσιεύσεως αυτών εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας ηυξημένην ισχύν έναντι οιουδήποτε ημεδαπού νόμου, υπό τον όρον ότι αι τοιαύται συνθήκαι, συμβάσεις και συμφωνίαι εφαρμόζονται αντιστοιχώς και υπό του αντισυμβαλλομένου.» 25

Άρθρον 25 του Διεθνούς Συμφώνου:

«Πας πολίτης δέον όπως κέκτηται το δικαίωμα ως και την δυνατότητα, άνευ οιασδήποτε διακρίσεως εκ των αναγραφόμενων εν άρθρω 2, και άνευ υπερμέτρων περιορισμών: 30

(α) όπως μετέχη της διαχειρίσεως των δημοσίων υποθέσεων είτε αμέσως είτε δι' ελευθέρως εκλεγέντων αντι-

προσώπων

5 (β) του εκλέγειν και εκλέγεσθαι εις γνησίας περιοδικάς εκλογάς, επί τη βάσει καθολικής και ίσης ψήφου, και διενεργουμένης δια μυστικής ψηφοφορίας, εγγυωμένης την ελευθέραν έκφρασιν της βουλήσεως των εκλογέων.

(γ) όπως δύναται να διορισθή επί τη βάσει των γενικών αρχών τής ισότητας, εις τας δημοσίας υπηρεσίας της χώρας του.»

10 Το Άρθρο 2 του προαναφερθέντος συμφώνου έχει ως ακολούθως:

15 1. «Έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως σεβασθή και διασφαλίση εις όλα τα άτομα τα διαβιούντα εντός της εδαφικής αυτού επικρατείας και υποκείμενα εις την δικαιοδοσίαν αυτού, τα εν τω Παρόντι Συμφώνω αναγνωριζόμενα δικαιώματα, άνευ οιασδήποτε διακρίσεως, καθ' όσον αφορά εις την φυλήν, το χρώμα, το φύλον, την γλώσσαν, την θρησκείαν, τας πολιτικές ή ετέρας πεποιθήσεις, την εθνικήν ή κοινωνικήν προέλευσιν, την περιουσιακήν κατάστασιν, την γέννησιν ή οιασδήποτε ετέραν κατάστασιν.

25 2. Εν αις περιπτώσεσι δεν ήθελον ληφθή εισέτι νομοθετικά ή έτερα μέτρα, έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως προβή εις τας αναγκαίας ενεργείας, συμφώνως προς τους κρατούντας εν αυτώ συνταγματικούς κανόνας και προς ας προνοίας του παρόντος Συμφώνου, διά την υιοθέτησιν τούτων νομοθετικών ή ετέρων μέτρων, ως ήθελον κριθή αναγκαία δια την πραγμάτωσιν των εν τω παρόντι Συμφώνω αναγνωριζομένων δικαιωμάτων.

3. Έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος αναλαμβάνει όπως -

35 (α) διασφαλίση ότι παν πρόσωπον, ούτινος τα εν τω παρόντι αναγνωριζόμενα δικαιώματα ή ελευθερία ήθελον παραβιασθή, θα έχη τελεσφόρον μέσον θεραπείας, και εάν η παραβίασις εγένετο υπό

προσώπων ενεργούντων υπό επίσημον ιδιότητα.

(β) διασφάλιση ότι παν πρόσωπον αξιούν τοιούτο μέσον θεραπείας θα δύναται να προσφύγη, προς επίλυσιν της διαφοράς, εις αρμοδίας αρχάς, προβλεπομένας υπό του νομικού συστήματος του Κράτους και όπως αναπτύξη τας δυνατότητας προς προσφυγήν εις ένδικα μέσα θεραπείας. 5

(γ) διασφάλιση ότι αι αρμόδιαι αρχαί θα εκτελώσι παν ούτω παρεχόμενον μέσον θεραπείας.»

Σύμφωνα με την εισήγησιν του δικηγόρου των αιτητών, εφόσον το Άρθρο 25 του Διεθνούς Συμφώνου ομιλεί περί παντός πολίτου ότι κέκτηται το δικαίωμα ως και την ευκαιρία άνευ οιασδήποτε των διακρίσεων αναφερομένων εις το Άρθρον 2 και άνευ υπερμέτρων περιορισμών όπως μετέχη της διαχειρίσεως των δημόσιων υποθέσεων, δεν βλέπει λόγον δια τον οποίον οι αιτηταί, οι οποίοι εξελέγησαν νομίμως, να υποχρεωθούν να εγκαταλείψουν τας εργασίας των, εάν επιθυμούν να αναλάβουν το αξίωμα του Δημοτικού Συμβούλου. 10 15

Κατά την άποψιν μου, το άρθρον 169.3 του Συντάγματος, λόγω της επιφυλάξεως του έχει περιορισμένη εφαρμογή. Εφαρμόζεται μόνο υπό τον όρον ότι αι τοιαύται συμβάσεις και συμφωνίαι εφαρμόζονται αντιστοιχώς και υπό του άλλου συμβαλλομένου μέρους. Αυτός ο άλλος συμβαλλόμενος αναφέρεται ως «αντισυμβαλλόμενος» εις το ελληνικό κείμενο του Συντάγματος. 20 25

Από τα ως άνω εξάγεται ότι η παράγραφος 3 του Άρθρου 169 του Συντάγματος εφαρμόζεται μόνο δια συνθήκας, συμβάσεις και συμφωνίας, βασισμένες επί της αμοιβαιότητας, οι οποίες όταν κυρωθούν και δημοσιευθούν εις την Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, θα έχουν ηυξημένην ισχύν επί του ημεδαπού Νόμου, για παράδειγμα, η Ευρωπαϊκή Συνθήκη επί της Διεθνούς Εγκυρότητας των Ποινικών αποφάσεων, η Ευρωπαϊκή Συνθήκη δι' έκδοσιν εγκληματιών, η Συμφωνία δια την κατάργησιν της βίζας και άλλα παρόμοια. Εις την 30 35

παρούσαν υπόθεσιν δεν υπάρχει συμβαλλόμενο μέρος από την άλλη πλευρά.

- Μια χώρα με την κύρωση του Διεθνούς Συμφώνου επί Αστικών και Πολιτικών δικαιωμάτων, αναλαμβάνει να
- 5 διαφυλάξει τους πολίτες της δια νόμου έναντι θαναύσου, απανθρώπου ή μειωτικής μεταχειρίσεως. Αναγνωρίζει το δικαίωμα κάθε ανθρωπίνης υπάρξεως, το δικαίωμα διαβιώσεως, ελευθερίας ασφαλείας και ιδιωτικής του ζωής. Το σύμφωνο απαγορεύει τη δουλεία, εγγυάται το δικαίωμα
- 10 αμερολήπτου δίκης και προστατεύει πρόσωπα έναντι αυθαιρέτου συλλήψεως και κρατήσεως. Αναγνωρίζει ελευθερία σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας, ελευθερία γνώμης και εκφράσεως, το δικαίωμα ειρηνικής συγκεντρώσεως και μεταναστεύσεως και ελευθερία του
- 15 συνεταιρίζεσθαι.

- Από τα ως άνω είναι καθαρό ότι το άρθρο 169.3 του Συντάγματος δεν εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση. Δια της κυρώσεως του Συμφώνου, η Δημοκρατία ανέλαβε την υποχρέωση, η οποία περιγράφεται στο Άρθρο 2 αυτού
- 20 και ειδικώς την παράγραφον 2.

- Εις την υπόθεση *Δημοκρατία v. Δημητριάδη* (1977) 3 Α.Α.Δ 213 εις την σελίδα 245 έκαμα αναφορά στο ρηθέν σύμφωνο ακριβώς δια να τονίσω αυτήν την υποχρέωσιν αναληφθείσαν υπό της Δημοκρατίας διά της κυρώσεώς
- 25 του.

- Τέλος, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι κατά την άποψή μου το ρηθέν σύμφωνον δεν είναι εκτελεστό αφ' εαυτού, έστω και αν δεχθούμε, διά σκοπούς συζητήσεως, ότι το
- 30 άρθρο 25 του ρηθέντος Συμφώνου, έχει ηυξημένη ισχύ έναντι οιοδήποτε ημεδαπού νόμου της Δημοκρατίας, το άρθρο 16.2(β) του Νόμου 111/85, ως ετροποποιηθή διά του Νόμου 25/86, δεν αντιβαίνει προς οιαδήποτε των προνοιών αυτού, καθ' ότι οι επιβληθέντες υπό αυτού περιορισμοί δεν είναι κατά την άποψίν μου υπέρμετροι.

- 35 Δια τα ως άνω έχω την γνώμην ότι αμφότεραι αι αιτήσεις δέον όπως απορριφθούν άνευ εξόδων.

ΛΩΡΗΣ Δ. : Συμφωνώ με την απόφαση που εξεδόθη από

τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου και δεν επιθυμώ να προσθέσω οτιδήποτε.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ.: Συμφωνώ ότι οι εκλογικές αυτές αιτήσεις αποτυγχάνουν.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος για τους αιτητές πρόβαλε 5
έντονα ότι το Άρθρο 16(2)(β) του περί Δήμων Νόμου, 1985
(Αρ. 111 του 1985), όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 6
του περί Δήμων (Τροποποιητικός) (Αρ. 3) Νόμου, 1986 (Αρ.
25 του 1986) παραβιάζει την αρχή της ισότητας, η οποία δια-
σφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος και είναι 10
αντίθετο και ασύμφωνο με το Άρθρο 25 του Συντάγματος.
Περαιτέρω παραβιάζει το Άρθρο 25.2 του Διεθνούς Συμ-
φώνου περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων που υιο-
θετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών με
την Απόφαση 2200 Α (παράγραφο XXI) την 16η Δεκεμβρίου, 15
1966, και που κυρώθηκε από τη Δημοκρατία της Κύπρου με
το Νόμο 14/69.

Το Άρθρο 28 του Συντάγματος κατοχυρώνει το
δικαίωμα ισότητας και ενσωματώνει την αρχή της μη δια-
κρίσεως. Η αρχή της ισότητας αποτελεί θεμελιώδη αρχή 20
του δημοκρατικού πολιτεύματος και εφαρμόζεται και στο
επίπεδο του προσχηματισμού της πολιτικής θέλησης του
λαού και το επίπεδο συγκρότησης και λειτουργίας των
οργάνων της πολιτικής εξουσίας. Η αρχή της ισότητας διέ-
πει τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος στο επί-
πεδο ανάδειξης, συγκρότησης και λειτουργίας των οργά-
νων, που εκφράζουν τη θέληση του λαού. 25

Το Άρθρο 28 δεν απαγορεύει διακρίσεις, οι οποίες βασί-
ζονται σε αντικειμενική εκτίμηση ουσιαστικά διαφόρων
πραγμάτων και που βασίζονται στο δημόσιο συμφέρον και 30
φέρουν ισοζύγιο μεταξύ του γενικού συμφέροντος της
Πολιτείας και των δικαιωμάτων και ελευθεριών του πολίτη.
Η αρχή της ισότητας παραβιάζεται μόνον εάν η διάκριση
δεν έχει αντικειμενική και εύλογη δικαιολογία.

Το Δικαστήριο όταν εξετάζει μια διάκριση δεν μπορεί να 35
παραγνωρίζει τα νομικά και πραγματικά χαρακτηριστικά
της ζωής της κοινωνίας. Το Δικαστήριο δεν εξετάζει την
ορθότητα ή σοφία του νόμου, ούτε υποκαθιστά τη νομοθε-

τική εξουσία, αλλά αποφασίζει μόνον εάν η διάκριση είναι αντικειμενική και εύλογη.

- 5 Η αρχή της ισότητας στη διεξαγωγή της εκλογής δεν επηρεάζεται από την προσβαλλόμενη νομοθεσία. Η εκλογή, σύμφωνα με τον περί Δήμων Νόμον, έχει ως βάση την αντιπροσώπευση των πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούν το εκλογικό σώμα. Τα κόμματα αντιπροσωπεύονται αναλογικά στα δημοτικά συμβούλια και οι επικρατέστεροι υποψήφιοι, κατά τη βούληση των εκλογέων, από κάθε κομματικό ψηφοδέλτιο επιτυγχάνουν. Το δικαίωμα εκλογής 10 ούτε απαγορεύεται, ούτε περιορίζεται από τον περί Δήμων Νόμον.

- 15 Το Άρθρο 16(2)(β) απαγορεύει την άσκηση των καθηκόντων δημοτικού συμβούλου εάν αυτός που έχει εκλεγεί συνεχίζει να είναι έμμισθος δημόσιος υπάλληλος, ή υπάλληλος οργανισμού δημοσίου δικαίου. Προνοεί ότι η άσκηση των καθηκόντων του δημοτικού συμβούλου είναι αντίθετος με τη θέση του έμμισθου δημόσιου υπαλλήλου, ή υπαλλήλου οργανισμού δημοσίου δικαίου.

- 20 Έχοντας υπόψη τα καθήκοντα και τις ευθύνες των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων των οργανισμών δημοσίου δικαίου και την εξουσία, τα καθήκοντα και ευθύνες του δημοτικού συμβούλου, ευρίσκω ότι η διαφοροποίηση που προβλέπει το Άρθρο 16(2)(β) δεν αποτελεί 25 παραβίαση της αρχής της ισότητας γιατί είναι αντικειμενικά και εύλογα δικαιολογημένα.

- 30 Το Άρθρο 25 του Συντάγματος προστατεύει από άμεση και όχι έμμεση επέμβαση στο δικαίωμα ασκήσεως οποιουδήποτε επαγγέλματος, απασχολήσεως, εμπορίου, ή επικερδούς εργασίας. Το δικαίωμα αυτό δεν καταπατείται άμεσα από την προσβαλλόμενη νομοθετική διάταξη.

- 35 Το Διεθνές Σύμφωνο Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων υιοθετήθηκε και ανοίχτηκε για υπογραφή, επικύρωση και προσχώρηση την 16η Δεκεμβρίου, 1966. Η Δημοκρατία της Κύπρου το υπέγραψε με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 16/2/67 και το κύρωσε με τον περί των Διεθνών Συμφώνων (Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα και Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα) (Κυρωτικός) Νόμον του 1969 (Νόμος 14/1969), που δημο-

σιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα την 28/2/69. Το Σύμφωνο άρχισε να ισχύει τρεις μήνες από την ημερομηνία της καταθέσεως στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών του 35ου Εγγράφου Επικυρώσεως ή Προσχωρήσεως - (Άρθρο 49) - την 3η Μαρτίου, 1976. 5

Η κύρωση από το Νόμο 14/69 έγινε με βάση την παράγραφο 3 του Άρθρου 169 του Συντάγματος. Η εφαρμογή του Άρθρου αυτού, και οι θέσεις των διεθνών συμβάσεων, που κυρούνται με βάση το Άρθρο αυτό εις το νομικό σύστημα της Δημοκρατίας αναλύθηκε διεξοδικά στην πρόσφατη Αστική Έφεση 6616 (Τούλλα Μαλαχτού ν. Χριστοδούλου Κώστα Αρμέφτη και Άλλου)*. 10

Το Σύμφωνο υπερισχύει από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου, προγενέστερη και μεταγενέστερη, απο την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, νοουμένου ότι οι πρόνοιες του Άρθρου 169.3 ικανοποιούνται. 15

Το Άρθρο 169.3 προβλέπει:-

«Συνθήκαι, συμβάσεις και συμφωνίαι συνομολογούμεναι συμφώνως ταις ειρημέναις διατάξεσι του παρόντος άρθρου έχουσιν από της δημοσιεύσεως αυτών εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας ηυξημένην ισχύν έναντι οιουδήποτε ημεδαπού νόμου, υπό τον όρον ότι αι ταιαύται συνθήκαι, συμβάσεις και συμφωνίαι εφαρμόζονται αντιστοίχως και υπό του αντισυμβαλλομένου.» 20 25

Δεν έχει αναπτυχθεί επιχειρηματολογία ενώπιόν μας για τους όρους εφαρμογής του Διεθνούς Συμφώνου.

Δεν μπορεί να γίνει επίκληση του όρου της αμοιβαιότητας λόγω της φύσης και των προνοιών του Συμφώνου. Είναι διεθνής σύμβαση. Η φύση, ο σκοπός και η λειτουργία του στις διεθνείς σχέσεις και στην εσωτερική νομική τάξη αποκλείουν τον όρον της αμοιβαιότητας. Ο σκοπός του Συμφώνου δεν είναι να δημιουργήσει υποκειμενικά ή αμοιβαία δικαιώματα για τα Κράτη Μέλη, αλλά σκοπός του είναι η προώθηση αξιών και η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. 30 35

Στην υπόθεση Μαλαχτού το Δικαστήριο είπε:-

* (1987) I C L R 207

«Θα ήτο αδιανόητο για ένα Κράτος να μη διασφαλίζει τα δικαιώματα και τις ελευθερίες που καθορίζονται στο Άρθρο 1 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τον λόγο ότι ένα άλλο συμβαλλόμενο Κράτος παραβιάζει τη Σύμβαση έστω και αναφορικά με υπήκοο του πρώτου συμβαλλόμενου Κράτους.»

Το Σύμφωνο προνοεί για μηχανισμό ελέγχου, την εγκαθίδρυση Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Μέρος IV). Το γεγονός ότι η Κύπρος δεν έχει ακόμα αναγνωρίσει τη δικαιοδοσία της Επιτροπής για καταγγελίες που γίνονται από συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με το Άρθρο 41 και δεν έχει κυρώσει το Πρωτόκολλο για ατομικές προσφυγές, δεν επηρεάζει τον αποκλεισμό του όρου της αμοιβαιότητας. Η μη αναγνώριση με βάση το Άρθρο 25 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για ιδιωτική προσφυγή δεν επηρέασε την εφαρμογή της Σύμβασης στην εσωτερική νομική τάξη της Κύπρου για 25 χρόνια.

Είναι το Σύμφωνο αυτοεκτελεστό; Οι πρόνοιες του δεν είναι ευσεβείς διακηρύξεις. Μπορούν να εφαρμοστούν από τα όργανα της Πολιτείας και από τα Δικαστήρια. Δημιουργούν δικαιώματα για τον πολίτη και διέπουν και επηρεάζουν άμεσα τις σχέσεις μεταξύ των ατόμων, των ατόμων και του Κράτους, ή των δημοσίων αρχών. Οι πρόνοιες του Συμφώνου δημιουργούν δικάσιμα δικαιώματα και συμφέροντα. Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος αναλαμβάνει την υποχρέωση όπως σεβαστεί και διασφαλίσει σε όλα τα άτομα, που διαβιούν μέσα στην εδαφική επικράτειά του και υπόκεινται στη δικαιοδοσία του, τα δικαιώματά που αναγνωρίζονται στο Σύμφωνο. Τα δικαιώματα εκφράζονται με τουλάχιστο τόση σαφήνεια όση και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία, αφού κυρώθηκε με το Νόμο 39/62, εφαρμόζεται από τα Δικαστήρια με αυξημένη ισχύ.

Αναφορικά με το νομικό αποτέλεσμα της επικύρωσης του Διεθνούς Συμφώνου, και την εφαρμογή του, μπορεί να γίνει παραπομπή στην υπόθεση *Ιωαννίδης και Άλλοι v. Της Δημοκρατίας* (1979) 3 Α.Α.Δ. 295, 304, 305, 306, 334, 335 και 338.

Στην υπόθεση *Γενικός Εισαγγελέας v. Γεωργίου*, (1984) 2 Α.Α.Δ. 251, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου είπε στη σελ. 287:-

«Πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι παρόλον ότι αρχικά θεωρήθηκε ότι τα Άρθρα 30 και 155.1 του Συντάγματος, όπως και το Άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δεν δημιουργούν δικαίωμα στο ένδικο μέσο της εφέσεως, η ύπαρξη του ένδικου μέσου αυτού στις ποινικές υποθέσεις έχει καταστεί επιβεβλημένη όταν η Δημοκρατία επικύρωσε με τον περί των Διεθνών Συμφώνων (Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα και Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα) (Κυρωτικός) Νόμον του 1969 (Νόμος 14/69), το Διεθνές Σύμφωνο περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, του οποίου το Άρθρο 14(5) προνοεί ότι 'Πας καταδικαζόμενος επί ποινικώ αδικήματι, δέον όπως κέκτηται το δικαίωμα όπως εκκαλή την εναντίον αυτού καταδίκην ή την επιβληθείσαν αυτώ ποινήν, ενώπιον ανωτέρου δικαστηρίου, συμφώνως τη νομίμω διαδικασίᾳ'.»

(Δες, επίσης, απόφαση του Δικαστού Λώρη στη σελ. 294, και τη δική μου απόφαση στις σελ. 302-303 στην ίδια υπόθεση.)

Το Σύμφωνο είναι αυτοεκτελεστό και έχει εφαρμογή στην νομική τάξη της Δημοκρατίας της Κύπρου.

Το Άρθρο 25(β) του Συμφώνου προβλέπει-

«Πας πολίτης δέον όπως κέκτηται το δικαίωμα ως και την δυνατότητα, άνευ οιασδήποτε διακρίσεως εκ των αναγραφομένων εν Άρθρω 2, και άνευ υπερμέτρων περιορισμών:

(α)

(β) του εκλέγειν και εκλέγεσθαι εις γνήσιας περιοδικάς εκλογάς, επί τη βάσει καθολικής και ίσης ψήφου, και διενεργουμένης διά μυστικής ψηφοφορίας, εγγυουμένης την ελευθέραν έκφρασιν της βουλήσεως των εκλογέων.»

Το δικαίωμα «του εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι» δεν παραβιάζεται από την προσβαλλόμενη νομοθετική διάταξη. Το δικαίωμα της αναλήψεως και ασκήσεως των καθηκων του λειτουργήματος του δημοτικού συμβούλου επηρεάζεται, αλλά υπό τας συνθήκας ευρίσκω ότι ο περιορισμός στο

δικαίωμα αυτό που προβλέπεται στο Άρθρο 16(2)(β) δεν είναι υπέρμετρος.

Για τους πιο πάνω λόγους οι εκλογικές αυτές αιτήσεις απορρίπτονται χωρίς διαταγή για τα έξοδα.

- 5 ΠΙΚΗΣ Δ.: Οι αιτητές αξιώνουν να κηρυχθεί αντισυνταγματικό το άρθρο 16(2)(β) του περί Δήμων Νόμου (Ν 111/85) ώστε να απαλειφθεί το κώλυμα, το οποίο παρεμβάλλει το Άρθρο αυτό στην ανάληψη καθηκόντων δημοτικού συμβούλου από πρόσωπα που κατέχουν υπαλληλική θέση
- 10 σε δημόσιες υπηρεσίες.

- Ο πρώτος αιτητής, Παύλος Παύλου, είναι υπάλληλος του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, και ο δεύτερος, Ανδρέας Χατζηανδρέας, είναι κυβερνητικός υπάλληλος στο Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας. Στις δημοτικές εκλογές του
- 15 Μαΐου του 1985, είχαν εκλεγεί ως υποψήφιοι του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ στο αξίωμα του δημοτικού συμβούλου στους Δήμους Λευκωσίας και Αγλαντζιάς, αντίστοιχα.

- Το άρθρο 16(2)(β) του οποίου η συνταγματικότητα προσβάλλεται, ενώ επιτρέπει την εκλογή δημοσίων υπαλλήλων
- 20 και υπαλλήλων οργανισμών δημοσίου δικαίου στο αξίωμα του δημοτικού συμβούλου, καθιστά ασυμβίβαστη τη διατήρηση και των δυο αξιωμάτων και θέτει σαν όρο για ανάληψη των καθηκόντων δημοτικού συμβούλου παραίτηση από τη δημοσιούπαλληλική θέση.

- 25 Η συνταγματικότητα του άρθρου 16(2)(β) προσβάλλεται μόνο σε σχέση με το άρθρο 28 του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει, μεταξύ άλλων, την ισότητα των πολιτών έναντι του νόμου. Στη διάρκεια της συζητήσεως της αιτήσεως ο κ. Ευσταθίου πρόεβαλε και ένα δεύτερο λόγο ο
- 30 οποίος, κατά την εισήγησή του, καθιστά τις πρόνοιες του άρθρου 16(2)(β) ανενεργές. Οι σχετικές πρόνοιες του άρθρου 16(2)(β), υπέβαλε, προσκρούουν στο άρθρο 25 του Συμφώνου περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων, των Ηνωμένων Εθνών, της 16ης Δεκεμβρίου, 1966, που κυρώθηκε, μαζί με το Σύμφωνο περί Οικονομικών, Κοινωνικών και
- 35 Πολιτικών Δικαιωμάτων, των Ηνωμένων Εθνών, της ίδιας ημερομηνίας, με το Νόμο 14/69. Και επομένως ατονούν ενόψει των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 169 του Συντάγματος που προσδίδουν αυξημένη ισχύ στις πρόνοιες διεθνών συμβάσεων που έχουν κυρωθεί έναντι οποιοδήποτε ημεδαπού νόμου. Το γεγονός ότι ο περί Δήμων
- 40

Νόμος θεσπίστηκε σε μεταγενέστερη ημερομηνία από την κύρωση των πιο πάνω Συμφώνων, και οι επιπτώσεις από το γεγονός αυτό σε συσχέτισμό με τις πρόνοιες της παραγράφου 3 του άρθρου 169 που αναφέρεται πιο πάνω, δε σχολιάστηκαν.

5

Οι επιπτώσεις στο εσωτερικό δίκαιο από την κύρωση των πιο πάνω διεθνών Συμφώνων δεν έχουν συζητηθεί διεξοδικά ώστε το Δικαστήριο να είναι σε θέση να εκφέρει συμπερασματική άποψη σχετικά με το βαθμό και έκταση της εφαρμογής τους ούτε εξετάστηκε το περιεχόμενο συγκεκριμένων προνοιών των Συμφώνων ώστε να αποφασιστεί κατά πόσο έχουν εκτελεστό χαρακτήρα για τους σκοπούς του εσωτερικού δικαίου. Το μόνο άρθρο στο οποίο έγινε αναφορά είναι το άρθρο 25 που απαγορεύει την παρεμβολή «υπέρμετρων» περιορισμών στο δικαίωμα του εκλέγεσθαι σε αξίωμα που συνεπάγεται τη διαχείριση δημοσίων υποθέσεων. Περιορίζομαι να παρατηρήσω ότι η απαγόρευση του άρθρου 16(2)(β) του Νόμου 111/85 δεν αποτελεί υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος εκλογής σε δημόσιο αξίωμα. Το μόνο θέμα που ουσιαστικά εγείρεται για απόφαση, σύμφωνα με την Εκλογική Αίτηση, είναι κατά πόσο οι πρόνοιες του άρθρου 16(2)(β) προσκρούουν ή είναι αντίθετες με το θεμελιώδες δικαίωμα της ισότητας που κατοχυρώνει το άρθρο 28 του Συντάγματος.

10

15

20

Προτού επιχειρήσουμε να ερμηνεύσουμε το άρθρο 28 του Συντάγματος σε συνδυασμό με το άρθρο 16(2)(β) του Νόμου 111/85 περί Δήμων, δικαιολογείται αναφορά στη δομή του Κυπριακού Συντάγματος που παρέχει το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 28, όπως και κάθε άλλο άρθρο του Συντάγματος. Το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας κάμνει διαχωρισμό μεταξύ της Πολιτικής Εξουσίας και της Διοικήσεως, διαχωρισμός ο οποίος απαντάται θεσμικά σε όλα τα επίπεδα διακυβερνήσεως της χώρας. Η διάκριση μεταξύ των δυο αυτών φορεών πολιτειακής εξουσίας επισημάνθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Φραγκουλίδης (Αρ. 2) v. Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 676, και χαρακτηρίστηκε σαν σημαντική πτυχή του Συντάγματος.

25

30

35

Ο κ. Ευσταθίου εισηγήθηκε ότι στην προκειμένη περίπτωση είναι άσχετος ο συνταγματικός διαχωρισμός της

40

πολιτικής εξουσίας από τη Διοίκηση, επειδή το αξίωμα του δημοτικού συμβούλου δε συνεπάγεται άσκηση πολιτικής εξουσίας.

- 5 Με τη θέση αυτή διαφώνησαν τόσο ο εκπρόσωπος της Γενικού Εισαγγελέα όσο και οι κ.κ. Μιχαηλίδης και Παπαπέτρου, δικηγόροι των Δημάρχων Λευκωσίας και Αγλυτζιάς, αντίστοιχα.

Κατά την εκτίμηση μου, πολιτικό είναι κάθε αξίωμα που συνεπάγεται πρωτογενώς την άσκηση κρατικής εξουσίας.

- 10 Οι αρμοδιότητες των Δήμων, οργάνων τοπικής αυτοδιοικήσεως, συνεπάγονται της άσκηση εκτελεστικής εξουσίας (βλέπε Μέρος VII - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΗΜΩΝ), και νομοθετικής εξουσίας με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου (άρθρο 87 του Νόμου 111/85). Τον πολιτικό
- 15 χαρακτήρα του αξιώματος καθιστούν ακόμα πιο έντονο οι πρόνοιες της νομοθεσίας που διέπουν την εκλογή δημοτικών συμβούλων, που καθιερώνουν το αναλογικό σύστημα εκλογής με βάση κατεξοχή κομματικούς συνδυασμούς (βλέπε άρθρο 30(1) - Νόμος 111/85).

- 20 Η εξομοίωση δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων οργανισμών δημοσίου δικαίου στο άρθρο 16(2)(β) συνάδει με τις πρόνοιες του άρθρου 122 του Συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι και οι δυο κατηγορίες υπαλλήλων αποτελούν μέλη της Δημόσιας Υπηρεσίας. Επομένως η διάκριση που κάμνει
- 25 το άρθρο 16(2)(β) μεταξύ υπαλλήλων του δημοσίου αφενός, και άλλων κατηγοριών υπαλλήλων αφετέρου, για τους σκοπούς άσκησης Πολιτικής Εξουσίας, συνάδει με το πνεύμα και τη δομή του Κυπριακού Συντάγματος.

- 30 Παραμένει να αποφασίσουμε κατά πόσο η πρόνοια αυτή του Νόμου περί Δήμων προσκρούει με οποιονδήποτε τρόπο στις ρητές διατάξεις του άρθρου 28 του Συντάγματος.

- Οι διατάξεις του άρθρου 28 αποτέλεσαν αντικείμενο ερμηνείας σε μεγάλο αριθμό αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Οι αρχές που προσδιορίζουν την έκταση της
- 35 εφαρμογής τους είναι τόσο καλά γνωστές ώστε να μη παρίσταται ανάγκη υπόμνησης τους σε συνάρτηση με συγκεκριμένες αποφάσεις.

Το άρθρο 28 καθιερώνει την έννοια της Αριστοτελικής

ισότητας που συναρτά την ισότητα με την ουσιαστική ομοιογένεια μεταξύ πραγμάτων και καταστάσεων σε αντίθεση με την φαινομενική ή αριθμητική εξίσωσή τους. Όπου διαπιστώνεται ουσιαστική ανομοιογένεια, το άρθρο 28 αφήνει ελεύθερο το πεδίο στο Νομοθέτη να κάμει τις ρυθμίσεις που κρίνει αναγκαίες. Η διακριτική ευχέρεια του Νομοθέτη είναι πολύ πλατειά, όσο πλατειά και η πολιτική του ευθύνη για τον καθορισμό του περιεχομένου του δικαίου. Μόνο όπου διαπιστώνεται υπέρβαση των ακραίων ορίων που δικαιολογεί η ανομοιογένεια μεταξύ προσώπων και πραγμάτων, χωρεί δικαστική παρέμβαση για παράβιαση των αρχών του άρθρου 28. 5

Δεν εμπίπτει στη σφαίρα δικαιοδοσίας των Δικαστηρίων, ούτε ο έλεγχος της πολιτικής σκοπιμότητας, ή της ορθότητας του περιεχομένου των νόμων. Έργων της Δικαστικής Εξουσίας είναι ο καθορισμός αρχών δικαίου και η αποσαφήνιση τους όπου υπάρχει διαφωνία. Στην προκειμένη περίπτωση το Σύνταγμα αφήνει τη ρύθμιση θεμάτων που ανάγονται στην ανάληψη και άσκηση του πολιτικού αξιώματος του δημοτικού συμβούλου στη νομοθετική ευχέρεια. Η διάκριση η οποία γίνεται με το άρθρο 16(2)(β) όχι μόνο δεν προσβάλλει τις αρχές της ισότητας, που κατοχυρώνονται από το άρθρο 28, αλλά συνάδει και με το πνεύμα του Συντάγματος που υιοθετεί το διαχωρισμό της πολιτικής εξουσίας από τη Διοίκηση, δευτερογενή φορέα της ασκήσεως εκτελεστικής εξουσίας. 15 20 25

Καταλήγω ότι οι σχετικές πρόνοιες του περί Δήμων Νόμου - άρθρο 16(2)(β) - είναι συνταγματικές και ορθά έχουν αποκλεισθεί οι αιτητές από την ανάληψη των καθηκόντων δημοτικού συμβούλου. 30

Οι αιτήσεις απορρίπτονται.

ΚΟΥΡΡΗΣ Δ.: Συμφωνώ και εγώ ότι οι αιτήσεις πρέπει να απορριφθούν. Οι δυο αιτήσεις εκδικάστηκαν μαζί δεδομένου ότι παρουσίαζαν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία.

Το μόνο θέμα που εγείρεται ενώπιον μας αφορά τη συνταγματικότητα του Άρθρου 16(2)(α)(β) του περί Δήμων Νόμου 111/85, όπως έχει τροποποιηθεί και το οποίο προνοεί μεταξύ άλλων, ότι Δημόσιος Υπάλληλος ή Υπάλληλος Οργανισμού Δημοσίου Δικαίου δεν μπορεί να εκλεγεί ως Δήμαρχος ή να ασκήσει τα καθήκοντα μέλους Δημοτικής 35 40

Επιτροπής.

5 Ο αιτητής, στην Εκλογική Αίτηση υπ' αρ. 3/86 είναι υπάλληλος του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, που ε. τι Οργανισμός Δημοσίου Δικαίου, ο δε αιτητής στην αίτηση υπ' αρ. 4/86 είναι δημόσιος υπάλληλος. Και οι δυο έχουν εκλεγεί στις εκλογές που διεξήχθησαν στις 25 Μαΐου, 1986 ως μέλη των Δημοτικών Επιτροπών Λευκωσίας και Αγλαντζιάς αντίστοιχα.

10 Ο δικηγόρος τους ισχυρίστηκε ότι το Άρθρο 16(2)(α)(β) του Νόμου 111/85, όπως έχει τροποποιηθεί, αντιβαίνει στο Άρθρο 28.1 του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει την «ισότητα» και συγκεκριμένα προνοεί ότι «πάντες είναι ίσοι ενώπιον του Νόμου, της Διοικήσεως και της Δικαιοσύνης και δικαιούνται να τύχουν ίσης προστασίας και μεταχειρίσεως».

20 Η αρχή της ισότητας, όπως προνοείται στο Άρθρο 28.1 του Συντάγματος, έχει απασχολήσει και έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο ήδη από το 1961 στην υπόθεση *Μικρομμάτης εναντίον Δημοκρατίας* 2 Α.Α.Σ.Δ. σελ. 125, όπου στη σελ. 131 το Δικαστήριο ανέφερε και τα εξής:-

25 «Κατά την γνώμη του Δικαστηρίου ο όρος 'ίσοι ενώπιον του Νόμου' στη παρ. 1 του Άρθρου 28, δεν υπέχει την έννοια της αριθμητικής ισότητας αλλά διασφαλίζει μόνον εναντίον αυθαίρετων διαφοροποιήσεων, χωρίς να αποκλείει εύλογες διακρίσεις που μπορούν να γίνουν λόγω της διαφορετικής φύσεως των πραγμάτων».

30 - Η αρχή που τέθηκε στην υπόθεση *Μικρομμάτης* (ανωτέρω) ακολουθήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά υποθέσεων. Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο το Άρθρο 16(2)(α)(β) του Νόμου 111/85 όπως τροποποιήθηκε και που αποκλείει, μεταξύ άλλων, την εκλογή δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου στα αξιώματα του Δημάρχου και μέλους Δημοτικών Επιτροπών, αποτελεί αυθαίρετη διαφοροποίηση ή εύλογη διάκριση που μπορούσε να γίνει εν όψει της ουσιαστικής φύσεως των πραγμάτων.

35 Έχω επίσης καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το Άρθρο 16(2)(α)(β) του Νόμου, όπως τροποποιήθηκε, δεν αντιβαίνει στις πρόνοιες του Άρθρου 28.1 του Συντάγματος, για τους

λόγους που έχουν ήδη επεξηγηθεί από τους συναδέλφους μου. Αρκεί να λεχθεί ότι τα μέλη των Δημοτικών Επιτροπών συμμετέχουν στην πολιτική και ασκούν πολιτική εξουσία και τα καθήκοντά τους ως δημοσίων υπαλλήλων δυνατόν να συγκρούονται με τα καθήκοντα του μέλους Δημοτικών Επιτροπών, πράγμα που αντιβαίνει στην αρχή της χρηστής διοικήσεως. **5**

Κατά την ακρόαση των αιτήσεων ο δικηγόρος των αιτητών ήγειρε άλλο ένα σημείο, το οποίο δεν περιλαμβάνεται στην αίτηση, ότι το Άρθρο 16(2)(α),β) του Νόμου είναι αντίθετο προς το Άρθρο 25 του Νόμου 14/60 και του Νόμου 3/68, που είναι ο Κυρωτικός της περί Διακρίσεως (Απασχόλησις και Επάγγελμα) Συμβάσεως (Αρ. 111) του 1958, Νόμος του 1968. **10**

Δεν είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε επιχειρήματα και από άλλο δικηγόρο γιατί κανείς δεν γνώριζε ότι επρόκειτο να εγερθεί αυτό το σημείο. **15**

Πρέπει να σημειωθεί, χωρίς να εκφράζω οριστική γνώμη γιατί δεν είχα την ευκαιρία να ακούσω ολοκληρωμένη επιχειρηματολογία στο σημείο αυτό, ότι οι δύο αυτοί Νόμοι με κανένα τρόπο δεν βοηθούν τους αιτητές. **20**

Για τους λόγους αυτούς, οι αιτήσεις απορρίπτονται.

Δεν εκδίδεται διταγή για τα έξοδα.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Πρ.: Οι αιτήσεις απορρίπτονται ομόφωνα χωρίς διαταγή ως προς τα έξοδα. **25**

*Αιτήσεις απορρίπτονται.
Ουδεμία διαταγή για έξοδα.*